

БІЛОЗЕРЬСЬКЕ — місто [Донецької області](#), підпорядковане Добропільській міськраді. Знаходиться за 15 км від залізнич. ст. Добропілля, за 120 км від Донецька. Площа 2,48 км². Насел. 17 868 осіб (2001, складає 84,8 % до 1989): українці — 64,9 %, росіяни — 31,6 %, білоруси — 1,1 %, проживають також греки, татари й вірмени. Засн. 1913 як с-ще Б. 1941–43 окуповане нім. військами. Від 1966 — місто. Поклади кам'яного вугілля, вапняків, пісковиків, глин. Нині у Б. функціонують ВАТи — «Шахта “Білозерська”» та «Шахта “Новодонецька”», ЗАТ «З-д “Золотий колодязь”» (випуск

мінерал. води). У місті — 4 заг.-осв. шк., муз. школа, ПТУ, 5 дитсадків, 3 б-ки, Будинок творчості, Будинок культури (при ньому діють ансамблі «Посмішка» і «Радість»); 8 лікув. закладів; Будинок спорту, стадіон; клуб «Юний технік». Є відділ. 3-х банків. Реліг. громади: УПЦ МП, євангел. християн-баптистів. У Б. встановлено пам'ятник воїнам, які загинули у 2-й світ. війні; меморіал воїнам-афганцям. Видатні уродженці Б.: д-р пед. н. Н. Журавель, художниця М. Нестерова, спортсмен *О. Первій*.

М. М. Малігон

Бібліографічний опис:

Білозерське / М. М. Малігон // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40786>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).